

Kaz Dağları'nda Bohem Bir Resamdır

– Aydın Akdeniz · 30 Nisan 2011

Hani bir aralar kendisine "Mor Adam" yakıştırmayı yapan bir ressam dostumdan bahsetmiştim sizlere. Hatırlıyor olmalısınız kendisini, eski yazılarımdan. Deli dolu şen, şakrak neşeli bir tipti o, Yoo! Hayır, sakın unuttuk falan demeye kalkışmayın hemen bakayım öyle. Kırılır vallahi, eğer haberdar olursa bu şaşkınlıktan. Üstelik sonrası için yapacaklarına garanti de veremem sizlere, söylemedi demeyin sonra arımdan. Bakarsınız alınırdan, birden beliriverir yaşadığınız muhitte. Bir elinde fırça diğer elinde boya kutusu, kafasına estiği şekilde bir uçtan diğer uca boyar geçer alimallah cadde ve sokaklarınızı ve belki, gözünüzden bile sakındığınız binaların duvarlarına erişir fırçası, kim bilir..öyle ahım şahım çiziktirmeler de beklemeyin kendisinden, sürreal takılır vallahi..! Kendince bir tarzı vardır bizimkinin. Gün batımlarını bile morumsu renklerle resmeder moruk.

Nedir bu kardeşim bunca agnostizm, bunca morluk? Diye sorduğumda, yüzünde kocaman bir gülümseme belirir, zannedersiniz ki Napolyon Bonapart o muhteşem zaferlerin birinden daha dönmüş.. İşte öyle bir gurur abidesine dönüşür birden fakat taşıyamaz bu ciddiyeti, sonra su koyuverir birden, her şeyin içine eder bırakır. Neşe ile gülümser, gün ışığında parıldayan keli bile sönük kalır bu gülümsemenin yanında. Yazacağım 'ulan' dedim kendisine bir gün. "Sırf senin şu güzel hatırın için tarzımın dışına çıkacak ve senin şu ibretlik halini olduğu gibi duyuracağım cümle âleme, bak darılmaca kırılmaca yok ama sonra" diye eklemeyi unutmadan. İşin aslı, mesleğinin son derece erbabıdır bu ressam dostumuz. Laf aramızda, hayatı bilgece "ti"ye almayı bilen o nadir insanlardan biridir kendisi.

Neşe ve eğlencenin "guru"sudur inanın. Eğlenirken çevresine zarar vermeyen, insanları güldürmekten, onları şehir yaşamının o, bir türlü alışamadıkları ve kültür olarak ta aslında zaten yabancı oldukları boğucu, kasvetli ortamından uzaklaştıran Allah vergisi doğal bir yeteneğe sahiptir. "Sen şu neşenle insanların yüzündeki maskeleri düşürüyor, onların içinde ki çocuksuluğu gün yüzüne çıkarıyorsun ve üstelik keyifte alıyorlar bundan" derim ona usulca. Kendisi de farkındadır zaten bunun. Hayata bir başka açıdan bakar. Senin benim, öyle sıradan insanların kaldıramayacağı türden bir vefa duygusuna sahiptir. Bir keresinde henüz tanıştığı birisini, sohbet esnasında ortaklaşa tanıştıklarını anladığı bir başka kişi ile görüşemedikleri onca yılın ardından yüzleştirmek için hemen o an işini gücünü bırakıp kendi aracı ile yüzlerce kilometre yol kat ettiğini bilirim mesela. "Yüzlerindeki coşkuyu görecektin ama dostum, mutlu oluyorum ben vallahi birilerini mutlu etmekten" diyerek özetlerdi bu akla mantığa aykırı koşuşturmayı açıklamaya çalışırken.

Çocuğu, genci, yaşlısı, zengini, düşkünü, sağlıklı ya da hastalıklısı her tür insanla görüşebilen ve her tür insanın kendisine minnet duyduğu, velhasıl kelam halden durumdan anlayan bir adamdır kısacası. İnsanlar onun o neşeli tavırlarına öylesine alışkındırlar ki onu şehrin ciddi, ağır başlı mekânlarında gördüler mi inanamazlar gözlerine. Fakat her ne kadar kendisine "Mor Adam" deyip geçsek de bu ressam dostumuz, akla hayale gelmeyecek türden bir ciddiyetin sahibidir aynı zamanda. Ciddiyetini başka bir zamana bırakmak istiyorum. Şu ana kadar imajı ile ilgili anlatmaya çalıştıklarımı aktarabilmişsem eğer sizlere, ortaya çıkan bu etkinin bozulmasını istemem.